

[O. Mathiasen.]

antallet af tuberkuloseundersøgelser for de børn, der reagerer positivt over for tuberkulinprøven, så kun de børn, der reagerer negativt, skal have en årlig undersøgelse. Jeg indrømmer, at jeg ikke er helt klar over, hvad der ligger i det udtryk „indskrænke antallet af tuberkuloseundersøgelser“, som bruges i bemærkningerne. Jeg vil gerne spørge den højtærede undervisningsministers stedfortræder, den højtærede minister for kulturelle anliggender: betyder det, at de børn, der reagerer positivt, kun skal til tuberkuloseundersøgelse én gang i deres skoletid, eller hvordan skal det forstås?

Jeg må naturligvis gå ud fra, at når der foreslås en væsentlig lempelse i bestemmelserne om tuberkuloseundersøgelser af skolebørn, skyldes det de glædelige erfaringer, man har gjort om tuberkulosens tilbagegang her i landet. Jeg vil dog sige, at jeg blev noget betænkelig i aftes, da jeg havde lejlighed til at høre en reportage i radioen ved journalist Gyda Uldall. Må jeg lige nævne et par af de oplysninger, der blev givet om tuberkulosens stilling her i landet i dag. For det første måtte man ikke lægge for meget i den kendsgerning, at der i de senere år er nedlagt en række store sanatorier, for det skyldes bl. a., at der ved flere større hospitaler nu er indrettet afdelinger for tuberkulose, og her vil patienterne hellere ligge end på sanatorierne. For det andet er det en kendsgerning, at der er en vis stigning i antallet af tuberkulosetilfældene i de sidste år, hvilket bl. a. skyldes det nervespres, som mange mennesker er ude for i vor forjagede tid, og også de dårlige boligforhold her i København. For det tredje går kun 32 pct. af de studerende i København til tuberkulosekontrol, og for det fjerde døde der, jeg tror, det var i 1960 eller i 1961, 191 mennesker af tuberkulose i Danmark. For det femte forekommer der 1 000 nye tilfælde af alvorlig tuberkulose hvert år, og der ligger i øjeblikket ca. 10 000 syge af tuberkulose. Endvidere blev det nævnt, at en dame, som var ansat i en af Københavns

store restauranter, pludselig faldt om på gulvet, og efter en undersøgelse viste det sig, at vedkommende var stærkt angrebet af tuberkulose, uden at hun selv havde haft anelse derom; desuden konstateredes det, at to af hendes børn også var stærkt angrebet. Endelig gav både overlæge Tørning ved Øresundshospitalet og overlæge Winge ved Tuberkulosecentralstationen udtryk for bekyrning for det samme, som det ærede medlem fru Ellen Poulsen var inde på, at man i dag var tilbøjelig til at undervurdere tuberkulosefaren.

Disse kendsgerninger giver mig til sidst anledning til at spørge den højtærede minister for kulturelle anliggender: det er vel forsvarligt, at der efter dette lovforslag slækkes på de tuberkuloseundersøgelser, som hidtil er foretaget i skolen?

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Birthe Wetlesen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg tilsige velvillig indstilling fra mit parti til det foreliggende lovforslag. Navnlig er vi glade ved, at tuberkuloseundersøgelsen skal udvides til at omfatte alt personale, ikke blot lærerne i skolen, men også rengøringspersonalet og chaufførerne.

Tuberkulosebekæmpelsen her i landet har jo haft virkelig succes og har nået store mål. Det har i nogen måde, synes det, dysset befolkningen hen i en sikkerhed, som ikke er til stede, for forholdet er jo det, at vi desværre må se den kendsgerning i øjnene, at der her i landet nu konstateres op imod 1 000 nye tilfælde af tuberkulose hvert år, så der er absolut grund til at være på vagt over for den smitte, og derfor er vi særlig glade for, at tuberkuloseundersøgelsen udvides til at omfatte andre end selve lærerpersonalet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Jeg takker de ærede ordførere for en saglig og velvillig behandling af lovforslaget. Der er ingen tvivl om, at det vil være gørligt at nå frem til enighed om affattelse af loven.